

Ärende: Lägesbild skadeståndstvist
KS/2022:634

Protokollsanteckning kommunstyrelsens ärende: Lägesbild skadeståndstvist

Robin och Christian var fem och sju år gamla, när de 1998 pekades ut som skyldiga till mordet på Kevin i Dottevik. I den hårt kritiserade utredningen fördes en process mot de båda bröderna av åklagare, polis och socialtjänst som mynnade ut i att de båda bröderna ansågs skyldiga utan rättegång eller bevistalan. Samverkan mellan polis och socialtjänsten är välkänd och dokumenterad. Exempelvis uttalade chefen för Barn och familjeenheten Socialförvaltningen i Arvika följande i Arvika kommuns egen rapport från år 2000:

”Vi deltog inte i polisutredningen av Kevin-fallet på det sättet att vi utredde åt polisen – vi var en del av deras utredning samtidigt som de var en del av vårt arbete.”

Att kommunstyrelsen fem år efter att bröderna blivit frikända (2018) från alla misstankar fortfarande håller på med ärendet är inget annat än en stor skandal.

En riktig ursäkt och ansvarstagande från kommunen för att det här inte blev bra hade varit enkelt att framföra då bröderna friskrevs 2018 – precis som Polismyndigheten gjorde – då hade det här varit klart och ur världen. Kommunens medverkan var känd eftersom kommunen skrivit detta i flera sammanhang genom åren, och skrivit utförliga rapporter där man särskilt lyft fram samarbetet mellan socialtjänst och Polismyndigheten som grundorsaken till ”lösningen” av fallet 1998. Sociala myndigheter misstänkte att framför allt pappan inte trodde på att barnen var skyldiga. Detta ansåg man gjorde föräldrarna olämpliga att ta hand om barnen, eftersom ”förnekandet” hindrade barnen att acceptera att de dödat Kevin. 2018 visade det sig att pappan haft rätt ”tankar” då Robin och Christian friades från alla misstankar, och det konstaterades att de inte ens befunnit sig i Dottevik när händelsen inträffade.

Robin Dahlén framför i sitt yttrande till Tingsrätten rättsfall från europadomstolen som har relevans och kan ge stöd till hans inställning att ärendet inte alls är preskriberat. I tjänsteskrivelsen beskrivs detta som;

”Det framgår inte något nytt som föranleder skäl för att förlikning bör ingås eller annan än tidigare vidtagna åtgärder bör vidtas.”

Tre domar från europadomstolen där preskription inte inträtt på grund av omständigheter som kan liknas med Robin Dahléns måste vara att anse som något som är nytt och har tillförts ärendet.

Det som främst utmärker en god förvaltningskultur är inte att myndigheter eller kommuner alltid gör rätt, för det gör man inte – utan att de förmår korrigera sig när det råkar bli fel! Kommunens representanter framförde också, efter många om och men, till slut; ”en djupt menad ursäkt”. Ett bra agerande. Alla var nöjda med detta. Sen hände det som inte får hända – efter att ursikten framförts och allt var klart. Verksamhetschefen i lärande och stöd går ut i media (!?) och framför att kommunen inte alls gjorde några fel 1998. Ärendet startade därmed om igen! Det här är anledningen till att det här ärendet pågår, då Robin Dahlén söker upprättelse för den femåriga Robin som pekades ut som mördare.

ARVIKAPARTIET

